

IN MEMORIAM

Dr. ing. IVO MODRIĆ, znanstveni savjetnik

(Starigrad kod Senja 13. X. 1920. - Zagreb 10. VIII. 1995.)

Na gradskom groblju u Samoboru oprostili smo se 14. VIII. 1995. od znanstvenog savjetnika, Dr. ing. Ive Modrića, istaknutog znanstvenika, i uvaženog voćarskog stručnjaka, plemenita čovjeka, dragog prijatelja i kolege. Pogrebu je bio nazočan, uz ožalošćenu rodbinu, velik broj prijatelja, kolega suradnika i znanaca, koji su ga uvijek osobito štovali. Otišao je između nas dragi i dobri čovjek, koji je zračio velikom iskrenošću i poštenjem. Ostavio nas je čovjek koji je uvijek bio spreman svakoga saslušati, savjetovati i pomoći, uživiti se u tuđe probleme, a uciviljenima pružiti toplu riječ utjehe. Bio je vrlo obrazovan, a uz to skroman i samozatajan, strpljiv i vrlo tolerantan prema drugima i u momentima kada to nisu zasluživali. Bio je poput Šimuna Sirenca. Imao je veliko ljudsko srce i široku hrvatsku dušu. Živio je za svoju obitelj, voćarsku znanost i struku, za sve ljude dobre volje.

S velikim je žarom njegovao ljubav prema svojoj dragoj domovini Hrvatskoj. Toliko je željno očekivao njeno oslobođenje i hvala Bogu doživio vraćanje u državni i pravni sustav Hrvatske gotovo sav okupiran prostor.

Dr. ing. Ivo Modrić pohađao je osnovnu školu u rodnom mjestu, niže razrede gimnazije u Senju (1931), a potom je završio srednju poljoprivrednu školu u Križevcima 1939. godine. Nakon rata 1945. upisao se na Poljoprivredno-šumarski fakultet u Zagrebu na kojem je diplomirao 12. VI. 1950. Doktorsku disertaciju naslova "Ekološki i pomološki temelji izbora sorti, mutanata i hibrida skupine Delicious u kontinentalnom dijelu Hrvatske" obranio je na Biotehnološkoj fakulteti u Ljubljani 1969. godine.

Po završetku srednje poljoprivredne škole započeo je svoj stručni rad tadašnjoj Gradskoj ekonomiji u Zagrebu (rasadnik Kajzerica, voćarstvo Sv. Duh i voćarstvo Milerov brijeg). Od 1946. do 1950. nastavio je studij i povremeno uz studij radio u novoosnovanom Zavodu za voćarstvo, gdje je nakon diplome nastavio rad najprije kao asistent, potom stručni suradnik, a od 1969. kao znanstveni savjetnik. Od samog početka rada u Zavodu u stručnom pogledu bio je uski suradnik osnivača Zavoda dipl. ing. Otta Bohutinskog.

Glavni dio njegova stručnog rada u Zavodu odvijao se na dijelu zadataka oko unapređenja voćarske proizvodnje u Hrvatskoj, a u prvom redu proizvodnje jabuka.

Dr. ing. Ivo Modrić bio je jedini samostalni znanstvenik u Zavodu za voćarstvo,

pa je kao takav ponio veliko breme odgovornosti pri postavljanju pokusnih voćnjaka i razrade znanstvenih problema, zatim oko organizacije i izvođenja znanstvenog rada. Uz to je nesebično pomagao mladima uvodeći ih u znanstveni rad.

Kao jedini doktor znanosti u svom Zavodu bio je voditelj znanstvenih tema sve do odlaska u mirovinu. Taj je rad nastavio i nakon odlaska u mirovinu.

U vrijeme preorijentacije voćarske proizvodnje, koja je po političkom diktatu, u doba komunističke vlasti, sa tradicionalno voćarskih, ekologijski najpovoljnijih položaja Hrvatske, bila usmjerena u ravnice i nizinu, dr. Ivo Modrić primjenjuje znanstvene metode provjere pri ocjeni proizvodnih prostora, izboru sorata, podloga i sustava uzgoja.

U tu je svrhu podizao pokusne voćnjake u kontinentalnom dijelu Hrvatske. Većina istraživanja odnosi se na kulturu jabuke, a posebice odnos sorte i podloge, uzgojne oblike i fertilizaciju. Prvo vrijednije djelo predstavlja knjiga "Odnos sorte i podloge jabuka", koju je objavio 1961. godine, a u njoj je iznio rezultate opsežnih istraživanja u pokusnim voćnjacima. Treba istaći da je većinu podataka sam prikupio, neumornim radom mjereći vegetativnu razvijenost stabla, rodnost i kvalitetu plodova u pokusnim voćnjacima. Takvim radom upoznao je detaljnije svu složenost znanstvenog rada u voćarstvu i razvio se u istaknutog znanstvenika i stručnjaka.

Uz znanstveni rad Dr. Modrić je razvio i široku stručnu djelatnost. Radio je na izradi idejnih i izvedbenih projekata za podizanje gotovo svih projekata Zavoda za voćarstvo.

Bio je najčešće prvi ili drugi autor u timskom radu na izradi i vođenju projekata. Posebice treba naglasiti njegovu ulogu savjetnika u vođenju novopodignutih voćnjaka, a također asanaciji i obnovi voćnjaka.

Sudjelovao je u obrazovanju stručnih kadrova za vođenje voćnjaka u plantaži Borinci i drugdje u obliku predavanja i pisanim materijalima.

Treba istaći njegovu suradnju s inozemnim znanstvenim institucijama u SAD-u i Velikoj Britaniji.

Napisao je velik broj znanstvenih, stručnih i popularnih članaka, ekspertiza, recenzija i projekata. Sudjelovao je s referatima na gotovo svim domaćim znanstvenim skupovima. Koautor je u pomologiji Jabuka (1963).

Vrijedni su njegovi članci u Poljoprivrednoj enciklopediji. Dr. Ivo Modrić bio je vrlo plodan pisac, istaknuti znanstvenik i stručnjak. Teško je ukratko dati osvrt na njegov bogati znanstveni i stručni opus. Uvjereni smo da će buduće generacije uvažavati, koristiti rezultate, i nastavljati njegov rad. Svojim radom dao je vrlo velik prilog voćarskoj znanosti, struci, i razvoju voćarstva u Hrvatskoj.

Smrću dr. Modrića obitelj je izgubila voljenog i uzornog supruga, plemenitog oca, dragog brata, ujaka, tetka i tasta, a voćari Hrvatske štovanog kolegu i prijatelja.

Članovi sekcije za voćarstvo u Hrvatskom agronomskom društvu zadržati će ga sa zahvalnošću i štovanjem u trajnoj uspomeni.

Neka je slava i hvala dr. ing. Ivi Modriću!

Prof. dr. Ivo Miljković